

Zarzuty i główne argumenty

Decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu dotyczą również sprawy T-12/15 Banco de Santander i Santusa/Komisja oraz T-252/15 Ferrovial SA i in./Komisja.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które przedstawiono już w tych sprawach.

Skarżąca podnosi w szczególności naruszenie prawa przy stosowaniu przesłanki dotyczącej selektywności, istnienie nadużycia władzy i naruszenie zasad równości i uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2015 r. – Aldi Einkauf/OHIM – Dyado Liben (Casale Fresco)

(Sprawa T-254/15)

(2015/C 245/43)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi Einkauf GmbH & Co. oHG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dyado Liben OOD (Sofia, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Casale Fresco” – zgłoszenie nr 010 886 604

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11.03.2015 w sprawie R 1138/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2015 r. – Telefónica/Komisja

(Sprawa T-256/15)

(2015/C 245/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, S.A. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Ruiz Calzado i J. Domínguez Pérez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 1 decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazała w nim Królestwu Hiszpanii zniesienie systemu pomocy, o którym mowa w art. 1;
- stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 2, 3, 4 i 5 decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazała odzyskanie kwot uznanych przez nią za pomoc państwa;
- tytułem ewentualnym, ograniczenie nałożonego w art. 4 ust. 2 decyzji obowiązku odzyskania pomocy do zakresu określonego w pierwszej i drugiej decyzji oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest tożsama z decyzją będącą przedmiotem spraw T-12/15 Banco de Santander i Santusa/Komisja oraz T-252/15 Ferrovial SA i in./Komisja.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych już w tych sprawach.

Skarżąca podnosi w szczególności naruszenie prawa przez Komisję i popełniony przez nią błąd w ocenie okoliczności faktycznych przy analizie stanowiska DGT i ze względu na uznanie, że istniał nowy środek mogący stanowić nową pomoc państwa oraz stwierdzenie, że dwie pierwsze decyzje nie objęły ewentualnego zastosowania rozpatrywanego środka do nabycia pośrednich udziałów.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2015 r. – Arcelormittal Spain Holding/Komisja

(Sprawa T-257/15)

(2015/C 245/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Arcelormittal Spain Holding, S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 października 2014 r. w dokumencie nr C(2014) 7280 w sprawie pomocy państwa SA.355550 (13/C) (ex 12/CP) wdrożonej przez Hiszpanię;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 2 ww. decyzji z podanych wyżej powodów oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.